

for filmloven med hensyn til antallet af film ikke er blevet opfyldt.

Ved indgåelsen af kontrakten blev det fundet hensigtsmæssigt at opdele den anden del af undersøgelsen i to, således at undersøgelsen af de organisatoriske rammer, dvs. analysen af institutionernes opbygning, blev udskudt til eventuel senere behandling.

Konsulentfirmaet har herefter i februar 1987 afgivet sin rapport om den offentlige filmstøtteordning. Rapporten bygger dels på analyser af regnskaber og rapporter m.v. dels på interviews med diverse interessenter fra området, dvs. repræsentanter for institutioner, virksomheder, interesseorganisationer foruden en række enkeltpersoner. Der er i forbindelse med undersøgelsen foretaget i alt 88 interviews med 66 personer fra filmområdet, m.v. Undersøgelsens hovedpunkter er sammenfattet i bilag nr. 2.

Undersøgelsens resultater har været drøftet med Det danske Filminstitut og Statens Filmcentral.

Ministeriet har i øvrigt i forbindelse med lovrevisionen modtaget henvendelser bl.a. fra organisationer inden for filmbranchen. Blandt disse skal særligt fremhæves Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalgs henvendelser vedrørende oprettelsen af en alternativ procedure for tildelingen af supplerende statslig støtte til spillefilmproduktion. Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalg foreslår, at der etableres en ordning, hvorefter der ydes støtte til spillefilmproduktion under forudsætning af, at

en filmproducent på budgetteringstidspunktet har dækning for 50 pct. af filmens forventede omkostninger. Herefter skal Filminstituttet efter forslaget yde de resterende 50 pct. i støtte, dog ikke over et vist maksimum. Filmprojektet skal opfylde visse kriterier, herunder at det skal have appel til et bredt biografpublikum, men skal i øvrigt gennemføres uden medvirken af Filminstituttets konsulenter.

Med hensyn til grundlaget for fremsættelsen af nærværende lovforslag skal i øvrigt bemærkes følgende:

De erfaringer, som er indhøstet siden lovrevisionen i 1982, og de undersøgelser, der er foretaget af den stedfundne udvikling, efterlader det indtryk, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre visse justeringer af det gældende system.

Den bevillingsforhøjelse til såvel spille- som kortfilmproduktion, der blev gennemført i forbindelse med revisionen i 1982 havde, som tidligere nævnt, den baggrund, at man ønskede at skabe grundlag for en produktion af en sådan størrelse, at man kunne opretholde et dansk produktionsapparat med en kunstnerisk og teknisk stab af et rimeligt omfang, et distributionsapparat og et passende antal biografer.

Udviklingen med hensyn til spillefilmproduktionens omfang set i forhold til den statslige støtte siden lovrevisionen i 1982 er opgjort nedenfor i tabel 1.

Tabel 1:

Støtten til filmproduktion gennem Det danske Filminstitut (FI) og antal spillefilmpremierer i perioden 1982-86:

Mill. kr.	Fi-støtte ¹⁾	DR-bidrag ²⁾	Antal film
1982	37,5	4,0	7
1983	45,3	4,5	11
1984	48,3	5,5	15
1985	54,4	6,0	10
1986	55,6	6,0	14

¹⁾ I form af lån og garanti for lån, inkl. manuskript- og projektudviklingsstøtte og Filminstituttets bidrag til co-produktionsfonden med Danmarks Radio.

²⁾ Danmark Radios bidrag til co-produktionsfonden med Det danske Filminstitut.

I filmlovudvalgets betænkning fra 1982 var det antaget, at man, som forudsætning for at kunne bevare en dansk filmproduktionskapacitet, måtte have en årlig produktion på mellem 15 og 20 spil-

lefilm. Da dette mål generelt ikke er blevet nået i perioden, fastslog bestyrelsen for Filminstituttet i 1984, at målsætningen med den givne bevilling måtte være at nå en produktion på 12 film årligt.